

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошенї звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні допесеня по 15 кр. від стрічки.

Галицка каса ошадности.

Вчера о год. 10. рано відбули ся надзвичайні загальні збори щадничої каси в присутности 43 членів, під проводом директора товариства, д-ра Антона Малецького.

З надзираючого виділу прибули пп. Б. Августиневич, Ю. гр. Борковський, Влад. Губринович, Йос. Яновський, К. Каєтанович, Стан. Маркевич, Е. Мохнацкий, Брон. Радзїшевський, Йос. Рожанський, Кароль Шаєр, К. Уле і К. Вінтер, не прибули пп. Ю. Якса Биковський, В. Опольський, Т. Скалковський, Стан. Щепановський.

З членів дирекції прибули пп. Ю. Міколяш, Ів. Браєр, Е. Стройновський і Ів. Дилевський. Не прибули Ів. Франке, Т. Романович, А. Василевський і Л. Братковський.

Межи иньшими були присутні: маршалок краєвий гр. Стан. Бадені і комісар правит. радник двора Єгерман, що єуть також членами Товариства.

Презес Малецький, отвираючи збори, вказав на те, що самотнім ратунком є санация акция сойму і тому належить стремити до того, щоби новий статут війшов в жите як найскорше. Член виділу надзираючого Маркевич обурений тим, що в соймі і в прасі відзивали ся голоси за потягненєм до відповідальности виділу. На підставі статута виділ збирав ся лише раз в рік до пригтовлення предложєня перед загальні збори; впрочім не мав жадного впливу. Тому треба виготовити якесь справозданє, щоби пояснити сю справу перед опінією загалу. Член дирекції др. Дилевський предкладає спільне внесєне дирекції і виділу: 1) проект статута приймає ся en bloc; 2) уповажнє ся виділ товариства починити в принятім проекті такі зміни в порозуміню з виділом краєвим, яких евентуально зажадає ц. к. правительство,

а о скілько они не супротивлять ся засадам, ухваленим Соймом краєвим, та не нарушають загальних основ проєктованої організації товариства.

Справоздавець оправдує дирекцію з вини катастрофи, бо дирекция на ділі не мала жадної ініціативи ані контролі. Катастрофа наступила в наслідок несумлінности функціонерів і недостатку надзору. Що-до зміни статута, то єї мусить ся прийняти, бо инакше упадає ціла ратункова акция зі сторони сойму — а се рівнало би ся цілковитому банкрутству — невиклатности і скандалови.

Відтак забрав голос др. Тхоржницький і висказав подяку правительству і краєви за уділену поміч в критичній хвили. Хотий новий статут дуже ограничає права членів товариства, не остає нічо иньшого, як ухвалити єго. Одною потїхою є те, що провізоричний Заряд каси складає ся переважно з членів товариства щадничої каси (Єгерман, Скалковський), а також і куратор гр. Ст. Бадені є єї членом. Закид співвини у катастрофі не дотикає в жаден спосіб членів товариства, бо они мали лише право участі у загальних зборах. Обязок провірення справозданя дирекції був річию ревізійної комісії і она предкладала загальним зборам такі справозданя, в котрих, на жаль, було все в порядку і се служило за підставу до уділення абсолютної. Чому ті справозданя були такі незгідні з правдою — се питанє, яке належало би тепер розвязати. Чи причиною сєго була лише каригідна легководушність, чи ще що иньше? Але тепер не час розвязувати такі питання, хотий поважна часть членів товариства уповажнила бесідника до того, бо сї надзвичайні збори скликані лише для ухвали статута, та і карно-судове доходженє, яке виточено против головних виновників, могло би стояти на перешкодї такїй дискусії. Але на слїдуючих загаль-

них зборах ся справа війде на порядо-дневний і тоді виступлять із сформулованими закидами против надзираючого виділу і членів дирекції.

Член З. Онишкевич зазначив, що наріканя на недогляд правительства не мають стійности, бо прецінь каса мала свій виділ надзираючий і членів дирекції, котрих вибирано на те, щоби сповняли свої обовязки строгої контролі. Катастрофа настала в такім великаньскім розмірі — а виновників нема, всякий ховає ся за плечі другого. Рака треба витяти з корінєм. Др. Малаховський внїс три резолюції: 1) належить поручити виділови щадничої каси, щоби селяньскі посїлости виключив від можности затяганя позичок в щадничій касі, 2) щоби означено якесь тахітум, до якого може уділити позичку дирекция, а про виспі позички має рішати виділ, 3) щоби привернено в статуті установу, що загальні збори застерігають собі найвиспий провід і надзїр заведеня.

Над справою уділюваня позичок на селяньскі посїлости вивязала ся полеміка між др. Соловієм, а др. Малаховским, а остаточно по дворазовім голосованю відослано резолюції Малаховского без зміни до надзираючого виділу. Відтак прийато без дискусії три резолюції справоздавця Дилевского з висказом подяки соймови, і всім тим, що приложили помічну руку до санации каси, та з заявою прийатя нового статута і контролі сойму.

До вибору чотирох членів нового надзираючого виділу збори не хотїли приступити, опираючи ся на тім, що вибір повинен наступити доперва по введено в жите нового статута. Мимо налягань радника Єгермана, вибору тих чотирох членів не переведено.

Листи з Києва.

(Дальше.)

Само собою зрозуміло, що жадна літературна мова не припадає і не може цілком припадати до будь-якої людвої говірки, бо тоді-б вона і не носила назви літературної, але з сього не виходить, що вона не єсть дальший розвій певної людвої говірки, що послужила для неї основою. Як що робити висновки на взір д. Фльориньского, то й літературну мову німецьку треба-б було визнати не за вповні німецьку і надати їй назву хоча-б германської. Зробивши ряд кумедних і недоречних виводів, д. Фльориньський в національному відродженню українського народу, або говорячи його словами, «в піклованнях і змаганнях малоруських патріотів» добачає спробу зруйнувати наче-б то набуту спільними стараннями культурну єдність, а через те і готов кидати на їх блискавками як на ворогів вітчизни. Правда при кінці своєї статті він трохи поступає ся і готовий визнати нашій літературі право на чєвріння в характері «додатку до літератури загальноруської», але виконувати ті функції, що виконує «загальноруський» язык і література, вона не може і не повинна брати; малоруська література насампе-

ред повинна бути органом безпосередної поетичної творчости, що витїкає з глибини малоруського народного духу, а ще до того «може бути способом до ширєння початкових відомостей між простим селяньским людом». А «книжки малоруські», маючи завдання ширити осьвіту в малоруському селї, повинні служити за щєбель до переходу на загальноруську книжку». Нагадаємо внову «предметовому і безсторонному» вченому, що наука не установлює єрархії языків, не вивиснає їх на рангі і не визначає їм права і обовязки, так само і нарід український в своєму змаганю до самовиразу не підє питати д. Фльориньского і йому подібних фільольогів, чи він вже у них в такій ранзі, коли йому се вже можна, і наш письменник певно теж не підє до його на експертизу, чи його поема, роман або драма вилились безпосередно з глибокости поетичної творчости, чи вона є продукт україно-фільської каверзи, що руйнує якусь там культурну єдність. Так само ми не відаємо, яким се чином українська книжка може бути щєблем до переходу на російську книжку, се, певно, тільки один д. Фльориньський і знає, як він оден знає і ті межі, що відрізняють нижчу школу від середної, і середню від вищої, але на нашу думку нема тут певно визначеної границі: нижча школа входить глибоким клином в середню,

середня в вищу, і те, що придбано в нижчій, повинно найти дальший розвій і поповнення в середній і вищій. Признавши право розвивати ся в матерій мові в школі нижчій, нєльоґично заперечувати сього права в вищій. Як би вже там не було, але останні питання не є вже питання науки, а політики і д. Фльориньскому не годило-б ся їх чіпати. На останці не можемо не занотувати ще одного куріоза. Характеризуючи звичайно неґативно наш літературний язык, він завважає, «що вивчення його для Українця, що навіть вчить ся в школі, подає значні труднощі, чого доброго більші, ніж вивчення загальноруського языка». Звідки відносини у д. Фльориньского? Адже у нас української школи нема і він не міг мати педагоґічного досьвіду, не кажучи вже про те, що сам д. Фльориньський українського языка зовсім не знає (се факт безперечний). А як же він має на думці ученика з обмосковленої родини, то ми не сумніваємось в сих труднощах, бо для такого ученика рідний язык став чужим, явище се можливе і не є виключно наша властивість: її дасть ся постєрегти у всякому денационалізованому середовищу.

Закінчімо нашу розмову з д. Фльориньским, як правда, словами нашого великого генія наукової мисли А. Потебні:

Галицький сойм.

Десяте засідане з 8. марця відкрив маршалок о 10^{1/2} годині. При петиції о. Селецького з Жужеля в справі службниць руских забрав слово Преосв. єпископ Чехович і в довшій теплій річі піддержав сю петицію. Пос. Малаховський піддержав петицію педагогічного товариства в справі обниження літ служби учителів нар. шкіл з 40 на 35. По відповідях, даних прав. комісарем на деякі інтерпеляції, приступлено до* дневного порядку. Пос. Крамарчик мотивовав своє внесенє на зміну закона о учительських семінариях. Бесідник звертав ся проти теперішнього ліберального вихованя шкільної молодіжи в народних школах. Він радше був би за віроісповідними школами. Нинішня управа шкільна дбає більше о образованє молодіжи по містах, а занедбує села. Доси видаємо річно три мільони зр. на просьвіту, а ся просьвіта не дійшла ще під сільську стріху і є малорелігійна. 2^{1/2} сїл не посідають шкіл, а 480 шкіл стоїть нечинними. Школи наші мусять мати характер католицький, віроісповідний. Они мусять бути як найдешевші, але мусять бути в кождім селі. Треба притім і змінити закон о учительських семінариях і витворити два типи. Один з них міг би приміститись по монастирах, де би виховувались учителі більше релігійні. Се потрібно іменно в виду ширшаня радикальних струй. Учителі мусять зближитись до простого люду, а станесь се лише тоді, як учитель буде виховувати ся в монастирях (?). Внесенє відослано до шкільної комісії. — З черги приступлено до закону будівляного для сїл і місточок. Пос. Бойко домагав ся, щоби маршалок сей закон стягнув з дневного порядку, позаяк не було ще часу в сїм законі докладно розглянути ся. Сойм прийняв внесенє пос. Бойка. Петиція товариства шевців і гарбарів «Надія» в Тисьмениці, «Праці женщин» в Коломиї, Хуни Зляткеса гарбаря в Гологорах, Стан. Галка о стипендію артистичну, громади Княжолуки о дозвіл на заміну громадского ліса за орні камеральні ґрунти, селян Жухова (ланцутского повіта) в справі звороту відсипища Сяну — відослано до Виділу краєвого до близшого розслідження і можливого увзглядненя або порішення. — Пос. Менціньский забрав при послідній справі слово і сконстатував, що над деякими ріками повстали в нас дуже розлогі відсипища, котрі на основі закона правительство забирає для себе під титулом «ц. к. лози». Пос. М. виїє про те резолюцію, щоби такі розлогі відсипища приділяно сусіднім громадам під управу. Резолюцію сю прийнято одноголосно. З черги прийшло відтак на дневний порядок кільканацять дрібних справ по більшій часті приватної натури, як уділенє *veniae studiorum* кільком краєвим функціонарам, приділенє сеї або тої громади до иншого судового округу і т. д. На тім вичерпано дневний порядок. Пос. Дунаєвский поставив під кінець засіданя нагле внесенє, прийняте одноголосно палатою, щоби маршалок в мени сойму виявив сьвятійшому Отцю радість

сойму з щасливого виздоровленя Єго Сьвятости.

Слідує засіданє в пятницю.

Зворот до дяківської школи.

Пос. Крамарчик виступив на посліднім засіданю сойму з внесенєм на введєне в жите семінарий учительських низшого типу. Хотяй єго можна би назвати реакційним супротив нинішнього змаганя, поставити народну просьвіту на як найширших основах, то всеж таки має оно оправданє в частих наріканях наших селян на абстракційний, непрактичний напрям пляну науки теперішних шкіл. В тім напрямі належало би справді причорувити систему навчуня в сільських школах до дійсних потреб рілничого населеня, але чи до сеї цілі заведе ся дорога, яку вказує пос. Крамарчик у своїм внесеню, се дуже непевне. Бо недостатчно образовані і недостатчно дотовані учителі чей не зможуть достаточно підготувити і виховати молоде покоління; тим паче, коли попри школу стануть займати ся иншим заводом, чи промислом. В теорії, правда, може здавати ся, що виконуючи якесь ремесло, чи промисл, такі учителі зможуть розбудити і в учениках практичний нахил до заробкованя і промисловости, до оцадности і пильности. Однак в практиці аж надто часто зійшла би школа і вихованє на другий плян, а в першій мірі дбає би такий учитель про свої побічні доходи і користи.

Але пригляньмо ся самому внесеню, оно найкраще пояснить наші сумніви — а звучить так:

Зваживши, що нинішний устрій нашого шкільництва народного в Галичині не відповідає потребам нашого селянства під взглядом практичного вихованя наукового; — зваживши, що головною основою нашої суспільности повинно бути релігійно-моральне вихованє молодіжи в наших школах, оперте не на самім тільки уділюваню релігії в приписаних годинах, але на моральнім примірі самих учителів, котрі би своїм поведєнем впливали в повисшій напрямі на уми і серця дітей; — зваживши вкінці, що сумний факт великого числа анальфаетів в Галичині, відповідно до инших країв, виходить єдино з браку учителів а zarazом кандидатів до учительского званя, мимо великих жертв лажених краєм так на полученє учительських плат, як також на основанє численних семінарий для образованя адептів; — підписані вносять:

Високий сойм zvolить ухвалити: I. Взиває ся ц. к. правительство, щоби закон державний дотично шкіл народних що-до образованя кандидатів на учителів змінив на стілько, щоби для шкіл народних низшого типу утворити можна окремі семінарії учительські з меньшим, але більше практичним науковим пляном, котрі би на основі дозволу духовної власти сполучені були з розсїяними по краю численними кляшторами і в котрих би укваліфіковані монахи уділяли кандидатам відповідної науки і впли-

вали в напрямі моральнім на їх будуче званє і становиско. — II. Веї постанови що до условій принятя кандидатів до таких семінарий і обсягу їх науки належать до законодавства краєвого, з увзглядненем бажань: а) щоби кандидати могли бути приняті в віці 14—30 року жита, сли мають відповідне образованє, рівнаоче ся укінченю 4-клясової школи народної, що належить доказати вступним іспитом без огляду на званє осіб старших; б) щоби час науки в тих семінариях тривав два роки, а у виїмкових разях у старших кандидатів і при доказаних способностях тільки один рік; в) щоби винагорода річна тої категорії учителів виносила до 20-го року жита по 15 зр. місячно, вільне мешканє, опал і ужите шкільного ґрунту або огороду, а по 20-ім році жита по 20 зр. місячно і додатки в натурі як виспе, однак без ніяких прав до емеритури, а за те полишити свободу заробкованя в ремеслі і промислі по-за шкільними годинами; г) час уділюваня науки шкільної в школах низшого типу розпочинав би ся кожного року з днем 1 жовтня, а кінчив би ся з днем 30 мая яко попису шкільного в присутности місцевих властей і родичів при видячи шкільних сьвідоцтв.

Перегляд політичний.

В Римі побоюють ся поважних занепокоєнь на Веході. *Agentia Naliana* запевняє, що командант вехідно-азійської ескадри італійської одержав розказ заняти затоку Замнун. Причиною до того рішучого виступленя Італії є відступленя сеї затоки Італійцям на углеву стацію. Італія хоче іменно віднайти єї від Хін на 90 літ. Ся місцевість лежить в т. з. сфері англійських інтересів і тому здивував ся дипломатичний сьвіт, що Англія не запротестувала против сеї акції Італії. Виснувано звідси, що є в тім порозумінє між тими обома державами. Італія вислала пять военных кораблів до затоки Замнун, а ободрена підмогою Англії, хоче тепер загорнути єї насильно.

Льондонський *Times* виступає против поступованя Росії в Хінах та називає єго незгідним з засадами звичайної лояльности в міжнародних відносинах. Власне в тій хвили, каже, коли цар російський підносить такі стараня, щоби завести нову еру мира, поступок Росії викликає велике зворушенє і побільшає значно трудности, що повстають в полагодженю богато квестий, а які треба буде ще в будучности полагодити що до справ хінської держави. Сим поступком Росії є піднесений протест против будови хінсько-англійських залізниць. Російске правительство піднесло сей протест у формі ноти, котру російський посол Гірс вручив хінському правительству. Ще минувшої осени російський посол Павлов підніє був сю справу дуже енергично, але Англія заняла була тоді дуже рішуче становиско і єї репрезентант Мек-Дональд заявив, що Велика Британія стоїть на сторожи независимости хінського правительства у всіх

»В південній Русі, що волею фортуни поставлена »як горох при дорозі« і засуджена на безустанне топтання і колотню, через цілі віки появляють ся і зникають цілі стовпища відступників (перевертнів) охочих і неохочих (в тісному розумі, в широкому веї неохочі і лишень не веї однаково самозадовольнені). Є два роди націоналістів: одні, що стоять на тоці тих, які пожирають (А), другі на тоці тих, кого пожирають (Б). Моральности, правди більш на боці останніх; про перших з дебільшого можна сказати: »може ти, москалю, і добрий чоловік, та шенелія (гер. теория) твоя злодій«. Вони носять ся з сьвідомостью своєї переваги: їх дорога до ідеалу людського розвою краща; хто впирає ся йти, куди вони женуть, той грішить проти провидінню, проти розуму історії. Їм похлібляє уважати поведженя за мірило вартости. На се з точки тих, що їх пожирають, можна відказати, що бурян заглушає траву і пшеницю і т. п. Найвищому деревоньку вершок усихає, Найкращому дитятоньку Бог долі не дає. (Гол. II. 781).

Ой поріє ромен з тином у рівень,
А трава-та по облозі;

Ой нема, неми правди ні в кому,
Тільки в єдиному Бозі!

(Костом. Об. Ист.
знач. Русск. нар. поез.).

А дорікають Б, що останні предкладаючи »провінциальний жаргон« над язык осьвічених, пануючих кляс, добровільно збавляють свої розумові продукти всесвітнього ринку. Науку сю обернено тут переважно до тих, яких відносини до языка надто інтимні і суддею в сїм душевнім ділі виступає стороння особа, якій можна сказати: не турбуйтесь, кому справді потрібно щось сказати («Wenn einen ernst ist was zu sagen... Göthe»), той сам краще від усіх добере слово, що йому вручнїше, аби йому не стояли на заваді. Виходить се не зле. Принайменше довідно можна сказати, покликавшись на сьвідоцтво самих мисленників і артистів, що між ними, власне через те, що вони зацікавлені народженєм своєї мисли, не буває охочих з дуру говорити »похерам« або »по офенськи«; що богато думок і образів, що неопозавлені загального значіння, зовсім би не народилось без »провінциальних жаргонів«. Що до вивозу на всесвітлий ринок, то ми знаємо, що при йому

свої можуть пухти з голоду і що усунення сього голода є найкращий середок до установи нормальної внішньої торговлі.

А дорікають Б, яко проводирів (здебільшого *in potentia*) нижчих кляс, за те, що Б. буцім то хочуть отупити простолод, усунувши його від користування з языка пануючих верств, хочуть, але не можуть, дякуючи запобіжним мірам уряду і розсудности самого народу, що йому гидкий »провінциальний жаргон в школі і книзі«. Се, й виходить що вовк сливи поїв — Гапон усом моргає, бо послідовий націоналізм не хоче влади, що спирає ся на насилля і через те не має інтересу берегти те несьвідомство і вбожество, що є, не допускати людей до жерела знатя. Він хоче тільки допильнувати засадничє педагогічне правило: не ігнорувати готові засоби учеників, а користувати ся з них і розвивати їх.

(Далі буде).

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
6:45		з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00		до Підволочиск, Бродів з голови двірця
7:40		" Янова	6:05		" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
7:50		" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	6:15		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
7:55		" Сокала і Рави рускої	8:35		" Кракова (Відня, Берліна)
8:05		" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45		" Янова
8:15		" Тернополя і Бродів на дворець головний,	8:50		" Кракова (Відня, Варшави)
9:05		" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	9:15		" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова
10:35		" Іцкан, Сучави	9:35		" Підволочиск, Бродів з дв. головного
10:45		" Ярослава, Любачева	9:53		з дв. Підзамче
1:01		" Янова	9:55		" Белзця, Рави рускої, Сокала
1:30		" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	10:55		" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:40		" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55		" Підволочиск, Кієва з дв. головного
1:50		" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08		з дв. Підзамче
2:15		" Підволочиск (Кієва, Одесси) на дв. Підз.	2:40		" Іцкан (Ясс, Букарешту)
2:30		на дв. гол.	2:50		" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),
5:00		" " Козови, Бродів на дв. Підз.			Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-
5:25		на дв. гол.			шів, Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.
5:40		" Іцкан, Сучави	3:00		" Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 30/9
5:55		" Сокала, Белзця і Любачева	4:55		" Ярослава, Самбора через Перемишль
Ніч			Ніч		
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10		до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
	3:30	на дв. головний	5:20		" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30		" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55		" Тернополя з двірця головного
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00		" Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39		" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10		" Сокала, Рави рускої
9:45		" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15		" Тернополя з двірця Підзамче
9:55		" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44		" Янова
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05		" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	10:40		" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
			11:00		" Підволочиск, Бродів з дв. головного
			11:27		з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський рїхнїть ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) удїляє пояснєнь в справах залїзничих, продає білєти всякого роду і розклади їзди.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсїгди бажає позбути ся слабости легких або горла, хотїйби найушїрнїйшої, або астми, навїть дуже за давненої і на позїр невилчїмої, сей негай не гербату для хронїчно хорих на легкі і горло **A. Wolffsky-oro**. Тисячнї подїки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два днї 75 кр. Брошура (описанє ужитя) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-oro, Berlin, Nr. 37.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., 1. п. приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ удїляє в осїбних годинїх Замїсцевї панночки приймає на помєчтє

Учитель

орган руского Тов. педагогїчного дво-тижневник педагогїчно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

ТОВАРИСТВО

для розвою рускої штуки

стоваришенє зарєстрованє з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релїгїйнї до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографїй, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесїйнї, сповїдальницї і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшає внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складї фотографїчні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совїсне виконанє.

Цїлю Товариства є: піднести нашу штуку і втворити руску школу штук красивих. Поручаючи протє се чисто руске Товариство патріотичнїй опїці нашої П. Т. Публики духовної і сьвітскої, надїємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеї ціли численними замовленями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —

З глибоким поважанєм

Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картонї 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сїльського жита.

Цїна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигийській книгарнї.

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженєм,

3% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженєм,

а всі иньші находячі ся в обїгу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опрочентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 сїчня 1890.

Дирекция.

Спеціяліст обуви непромакаючої власного винайденя!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамскої і для дїтїй
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повїдомити отсам Вп. Публику, що виробляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайденя, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і дамске, також чоботи з холябами тревалї, надїрно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновленя і ваправи Кальоші і Плащі кавчуком, всякі гумовї приряди як також зельована обува кавчуком. — Всякі замїсцевї замовленя виконує в можливо як найкоротшїм часї. — Дякуючи за дотеперїшнї ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

139 **Іван Яримович.**

Спеціяліст до ваправи кальошів і плащів кавчукових.

Артист.-літературні Новини

їхходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сльїше увзгляднїжванє артистичного викінченя навїть найбільш тенденційних творів, — артизм у змістї і формї.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправнїй 2 кор. Видавець: М. Заячківский, Львів, улица Зибликєвича, число 34.

Видає й відповїдає за редакцію: Лев Лопатинський.

З друкарнї В. А. Шийковського.